

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”

www.parohiaserbanvoda.ro

Anul VI Nr. 51 (303) – 18 decembrie 2016

„ACESTE TOATE S-AU FĂCUT CA SĂ SE ÎMPLINEASCĂ CEEA CE S-A SPUS DE DOMNUL”

**DUMINICA DINAINTEA
NAȘTERII DOMNULUI**

(a Sf. Părinți după trup ai Domnului)

† SF. CUV. DANIIL SIHASTRU; SF. MC.
SEBASTIAN ȘI ZOE; SF. IER. MODEST,
ARHIEPISCOPUL IERUSALIMULUI

Cartera neamului lui Iisus Hristos sau genealogia pe care ne-o prezintă Evanghelia de azi ne arată perioada etapizată de pregătire și așteptare a omenirii în credință și speranță pentru venirea Mântuitorului. În primul rând ne prezintă pregătirea poporului ales. Apoi, învățăm din Evanghelie că nu numai pentru poporul evreu vine Mântuitorul în lume, căci în genealogia Acestuia sunt cuprinse și alte patru femei de neam străin: Tamara și Rahab, cananeence, Rut moabiteancă, și Batseba hitită. În al treilea rând, în partea a doua a Evangheliei acestei duminici, se observă că nașterea după trup a Domnului nu este una obișnuită, ci se realizează din inițiativa lui Dumnezeu. Cât privește pregătirea omenirii, vedem că Sf. Evangelist Matei folosește o împărțire în etape sau perioade de pregătire: de la Avraam până la David, de la David până la strămutarea în Babilon și de la strămutarea în Babilon până la Hristos, în total de 3 ori câte 14, adică 42 de generații.

Sf. Apostol Pavel ne arată în Apostolul care s-a citit că toată această perioadă a fost marcată de credința în Dumnezeu și de vegherea duhovnicească. Astfel, luminate de credință, generații de-a rândul au așteptat „rătăcind în pustii și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului” (Evrei 11, 38), alteori „pribegind în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strămtorați, rău primiți” (Evrei 11, 37). Au trăit intens cu speranța că-L vor vedea cu ochii lor trupești pe Mesia. Această pregătire nu era o simplă așteptare pasivă, ci o luptă duhovnicească.

Pentru două motive au socotit Sfinții Părinți că este bine ca astăzi, înainte de Crăciun, să fie subliniată umanitatea Mân-

tuitorului Iisus Hristos. Întâi, spune Sf. Apostol Pavel, într-adevăr nu a luat chipul îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat (Evrei 2, 16), arătând că Mântuitorul Hristos nu a fost înger, după cum greșit credeau unii, dar nici numai Dumnezeu, cum la fel de greșit au crezut alții. Evanghelia de azi ne atrage atenția că Iisus Hristos nu a fost numai Dumnezeu, ci și om, și pentru aceasta ne-a arătat care sunt strămoșii săi.

În al doilea rând, Evanghelia de astăzi vrea să ne spună că Iisus Hristos S-a născut dintr-un neam anume, așa cum și noi oamenii ne naștem dintr-un anumit neam. Iată așadar pe om cauza în acest lanț al creației, căci Dumnezeu nu creează sufletul din nimic, ci deopotrivă din ființa părinților și strămoșilor lor și din darul Său. Fiecare dintre noi ne naștem într-un anumit neam, cu trup din trupul părinților noștri, și ceea ce este mai interesant, suflet din sufletul lor. E adevărat că Dumnezeu adaugă partea Sa și darul Său la crearea fiecărui suflet, însă în bună măsură fiecare dintre noi moștenim pe înaintașii noștri pe linie genealogică. Aceasta este o realitate cât se poate de evidentă: copiii seamănă cu părinții și bunicii lor nu numai fizic, ci și spiritual. Moștenesc darurile sufletești ale părinților, ale strămoșilor și moșilor lor. Poartă în ei atât frumusețea, curățenia spirituală și virtuțile lor, cât și păcatele lor. În mod cu totul excepțional, Dumnezeu atunci când creează sufletul, înzestreașă anumiți oameni pentru misiuni deosebite.

Să luăm aminte însă că relele pe care le săvârșim noi, viața desfrânată sau necredința noastră afectează sănătatea fizică și spirituală și deci ființa copiilor noștri. Așadar, purtăm în noi virtuțile și păcatele părinților și strămoșilor noștri, iar cei ce vin după noi vor purta în ei virtuțile și păcatele noastre.

Iisus Hristos trage astăzi după sine, începând cu Avraam, întregul neam omenesc, și-și asumă firea noastră păcătoasă, nu se rușinează de ea cu un singur scop: ca s-o măntuiască. Dar oamenii pot stopa aceste păcate, și să le înlocuiască cu vir-

tuți, iar fiecare dintre noi suntem datori să ne vindecăm arborele genealogic pentru ca răul să nu perpetueze în neamul nostru.

Sfânta Evanghelie de astăzi ne cheamă pe noi la o pregătire duhovnicească în timpul care ne-a mai rămas până la Crăciun, ca să-L primim cu pace și bucurie pe Hristos Domnul în sufletele noastre, în casele noastre. De aceea, cu ocazia praznicului Nașterii Domnului să ne aducem aminte de cuvintele Sf. Ioan Evangelistul în care ne spune: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3, 16), precum și de frumosul imn al Sf. Ioan Gură de Aur cu care ne întâmpină de 5 săptămâni Biserica: „Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L popoare, căci S-a preaslăvit!” ❖

Părintele Dinu Pompiliu

Pentru că spațiul ziarului nostru duminical nu ne îngăduie să vă informăm cu câte ne-am dori noi, cum de altfel ne împiedică să împărtășim cu dumneavoastră bogăția duhovnicească a sfinților din calendarul săptămânal, vă rămăsesem datori cu un eveniment important pentru parohia noastră: vizita la copiii de la Centru Sf. Margareta.

Anunțată din timp de preoții noștri, dar și în paginile foii duminicale, pe facebook și pe site-ul parohiei, vizita din 8 decembrie a fost de departe cea mai frumoasă, căci cei care au fost doritori să dăruiască ceva sau să participe personal la această vizită au fost mai mulți ca niciodată. Constatăm că parohia Șerban Vodă a devenit familia copiilor de la Centru Sf. Margareta.

Postul Crăciunului este unul în care noi oamenii încercăm să-I urmăm lui Dumnezeu, căci Acesta a făcut un dar mare omeniilor prin întruparea Fiului Său iubit și venirea Sa în lume sub chipul pruncului Iisus în umila peșteră a Betleemului. Și sufletele noastre poartă în ele dorul de a face bine, de a dărui și a ne dărui, de a alina și de a fi aproape de cei care au atâta nevoie de darul lui Dumnezeu. Noi practic ne facem purtători ai grijii lui Dumnezeu pentru oameni și faptele lipsite de apărare, fiind mâinile văzute ale lui Dumnezeu în lume. Trebuie doar să primim în inimă gândul de a ajuta.

Așadar, mai mult ca niciodată, la inimile noastre au ajuns nevoile celor mici și a celor care au grijă de ei, și ne-am făcut părtași ajutorării lor în prag de Crăciun, la chiar două zile de la praznicul Sf. Nicolae. Căci mulți au răspuns chemării noastre, și din puținul lor au împărțit cu drag și celor care așteaptă atât lucruri materiale, cât și spirituale. Și ca un lucru inedit, mulți din cei care urmăresc constant pagina de Facebook a

DĂRUIEȘTI CU DRAGOSTE, PRIMEȘTI CU DRAGOSTE

parohiei noastre și deși nu vin la biserica noastră, au venit special la pangar să lase darul lor pentru copii. Impresionant cum lucrează în sufletele delicate chemarea mută a unor copii cu dizabilități și fără de familie!

Însoțiți de părintele Adrian Chiriță și de doamna profesoară Cîrstoiu Minodora cu un grup de elevi de la școala 103, abia am încăput în microbuzul care cu dragoste ne-a fost pus la dispoziție de o discretă prietenă și binefăcătoare a bisericii noastre, doamna Laura Răcaru. Și nu este prima oară când ne ajută, și nu numai cu transportul, dar și material. Încărcați cu multe daruri, am coborât din microbuz și cele 7 mașini personale, aducându-l cu noi și pe Moș Nicolae. În pachete aveam multe lucruri de care au nevoie copiii, dar și minunata echipă de aici: de la lapte praf special, fructe și legume, alimente neperisabile, până la pampersi, și materiale de igienă și curățenie. Dar nu puteam să nu aducem și cadouri pentru fiecare micuț. Bucuria lor și a noastră a fost pe măsură, căci am văzut zâmbete pe fețele lor încă de când am intrat la ei, darămite când au primit pungile cu dulciuri și jucării. Cât de mult te poate emoționa modul în care acești copii se bucură de venirea noastră, interacționează cu ceilalți copii, și răspund cu îmbrățișări largi celor care îi iau în brațe. Printre cei care primesc cele mai multe dovezi de afecțiune, sunt Nicolae Zamfir și Oana

Rusu, prieteni vechi pentru toți cei de aici, ei fiind de fapt motorul pregătirii fiecărei vizite aici.

Ca de obicei, părintele Adrian Chiriță a făcut o sfeștanie, rugându-se pentru toți copiii și membrii echipei de aici. Toate saloanele au fost apoi stropite cu agheazmă, părintele Adrian zăbovind câteva momente la căpătâiul fiecărui copil, pentru unii rugându-se în mod special. Moșul a înveselit atmosfera și i-a făcut pe micuți să se simtă cei mai fericiți de pe fața pământului. Iar noi împreună cu elevii de la școala 103 am cântat colinde. Pot spune că aici poți să vezi adevărate scene de familie: bunici ce-i iau în brațe pe micuți, prieteni ce se regăsesc, copii ce vorbesc între ei, direct, comunicând de fapt, profund, prin vibrațiile sufletelor lor.

Sunt multe de spus, atât despre această întâlnire, cât și despre echipa doamnei Valentina Zaharia, mama acestui așezământ, care nu are familie, dar care avut și are zeci și sute de copii de care are grijă mai mult decât o mamă adevărată. Nu poți înțelege măcar în parte câtă generozitate și jertfă este aici, dar și câtă suferință și iubire dacă nu vii măcar o dată aici.

Nu pot însă încheia fără a transmite mulțumirile doamnei Oana Rusu tuturor celor care au vrut să fie măcar o clipă părinții acestor copii, deschizându-și larg mâna spre a da. De la un leu până la sute de lei, fiecare dar a fost neprețuit. Iar a da daruri unor oameni

și cauze înalte este de fapt ceea ce ne înnobilează pe fiecare. Organizatorii nu au cuvinte să mulțumească tuturor pentru milostenia și dragostea lor. Dar noi credem că de fapt noi suntem cei câștigați, și iată că, comunitatea celor ce vor să înmulțească binele este din ce în ce mai mare, mai frumoasă, mai puternică și mai unită. Căci nu vom înceta să ne punem necondiționat, cu timp și fără timp, în slujba celor cu nevoi speciale, sărmanilor, bătrânilor neajutorați și copiilor din familii cu posibilități reduse. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18 DECEMBRIE - 25 DECEMBRIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 18 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sf. Părinți după trup ai Domnului)
Miercuri 21 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 23 decembrie	De la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 24 Decembrie	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 25 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - Nașterea Domnului (Crăciunul)
Începînd cu ora 18 ⁰⁰ CONCERT DE COLINDE		

SFÂNTUL CUVIOS DANIL SIHASTRU - MARELE SIHASTRU AL MOLDOVEI

Născut la începutul secolului al XV-lea din părinți dreptcredincioși, într-un sat din ținutul Rădăuți și primind la botez numele de Dumitru, a fost de mic cuprins de o râvnă deosebită pentru cele duhovnicești. La 10 ani a fost dat să învețe la Mănăstirea Sf. Nicolae din Rădăuți, și în scurt timp se spune că a învățat Ceaslovul și Psaltirea pe de rost.

Tunderea în monahism și primirea schimei mari

După 5 ani de ucenicie, văzându-i-se faptele sale bune, iubirea de multă rugăciune, privegherile de toată noaptea, și vădindu-se ascultarea și smerenia în toate cele încredințate, a primit chipul îngeresc al vieții călugărești o dată cu numele de David.

Dar dorind mai multe nevoite duhovnicești și liniște pentru rugăciune, s-a retras la mănăstirea Sf. Lavrentie, lângă satul Laura de astăzi, nu depărtare de Rădăuți. Ziua lucra împreună cu frații din sfânta mănăstire, iar noaptea și-o petrecea în chilie sa, în neconțință rugăciune și priveghere. Cu sfatul părintelui său duhovnicesc, ce-i cunoștea râvna și dorința neîncetată după Dumnezeu, egumenul i-a dat schima cea mare și i-a pus numele Daniil.

Sf. Ștefan cel Mare, cel mai cunoscut fiu duhovnicesc al său

După primirea schimei, înainte de anul 1450, cu binecuvântarea starețului său se retrage în codri pe valea pârâului Vițau, azi localitatea Putna. Aici cu ajutorul ciobanilor și ai altor cinstitori ai sihaștrilor, a săpat într-o stâncă o chilie, vestită și azi, nu departe de Putna. Cuviosul Daniil începe să fie cercetat de mulți credincioși pentru sfat și pentru tămăduire sufletească și trupească. Cronica lui Ion Neculce și alte multe însemnări din paginile de istorie ale neamului și Bisericii, ne arată că Sf. Ștefan cel Mare a fost unul din nenumărații fii duhovnicești care l-au cercetat. Se pare că a venit la el pe la anul 1451. Ajungând pe scaunul Moldovei în 1457, Sf. Ștefan cel Mare și-l alege duhovnic pe Cuviosul Daniil Sihastru. Ascultându-l, Sf. Ștefan cel Mare a apărât Biserica lui Hristos și țara Moldovei, câștigând 47 de războaie și înălțând 48 de biserici. Sf. Ștefan cel Mare și Cuv. Daniil vor alege împreună locul mănăstirii Putna, amândoi fiind cinstiți drept ctitori aici.

După anul 1470, Cuv. Daniil se retrage în pădurile de lângă Voroneț, la Stâncă Șoimului, fiind și aici căutat de mulți credincioși. Aici îl vizitează Sf. Ștefan cel Mare, după înfrângerea de la Războieni din 1476, cerându-i sfatul. Cuv. Daniil l-a sfătuit să continue luptele cu turcii, prevăzând că va birui, ceea ce s-a și întâmplat. În amintirea acestei victorii, în anul 1488,

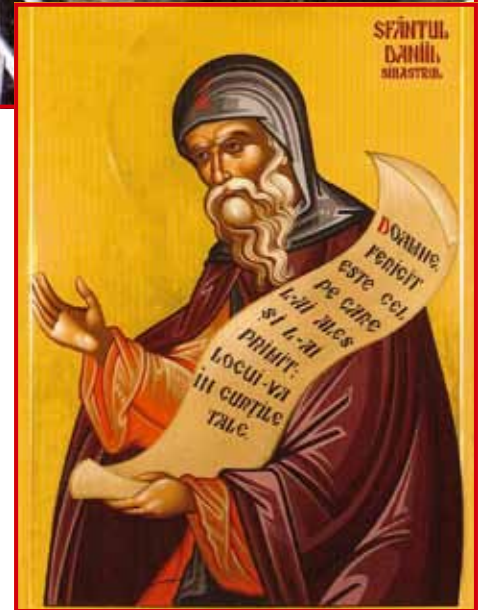
domnitorul a construit Mănăstirea Voroneț. După sfințirea mănăstirii, Daniil se mută de la chilie în mănăstire. Aici își petrece ultima parte a vieții, fiind ales egumen al mănăstirii.

Ajungând la adânci bătrâneți, Sf. Daniil Sihastru și-a dat sufletul în mâinile lui Hristos în 1496, fiind plăns de marele Voievod Ștefan al Moldovei și de toți ucenicii săi de la Putna și Voroneț. În prezența voievodului și a numeroșilor săi ucenici, Cuv. Daniil Sihastru a fost înmormântat în partea dreaptă a pronaosului Mănăstirii Voroneț

Cuvintele de pe piatra de mormânt a cuviosului, pusă de Sf. Voievod Ștefan cel Mare: „Acesta este mormântul Părintelui nostru David, schimnicul Daniil”, ne arată legătura fiului cu părintele său duhovnicesc. La mormântul său vin mereu credincioșii pentru a primi ajutor duhovnicesc, mângâiere și vindecări sufletești și trupești.

Moaștele Cuviosului Daniil și canonizarea sa

La începutul secolului al XVII-lea au fost scoase din mormânt moaștele făcătoare de minuni ale Sfântului Daniil Sihastru și așezate în biserică, în sicriu frumos împodobit, pentru închinare. Însuși mitropolitul Dosoftei le-a sărutat, cum singur spune în Viețile Sfinților, scrise și tipărite de el la Iași în anii 1682-1686. Vestea minunilor lui a ajuns și până la Kiev, dar și în Polonia, în Transilvania și la Sfântul Munte, de unde veneau credincioși să i se

închine, toți numindu-l „Sf. Daniil cel Nou, făcătorul de minuni”. În anul 1749, egumenul Mănăstirii Voroneț dă Mănăstirii Putna degetul arătător al Sf. Daniil ferecat în argint. Moaștele poartă inscripția: „Aceste relicve le-am ferecat eu, Ghedeon, egumen de la Voroneț, cu toată cheltuiala mea, în anul 1749, decembrie 4”. În anul 1775, Moldova de nord ajunge sub ocupația Austriei, iar moaștele Cuv. Daniil Sihastru sunt din nou așezate în mormântul său, unde se păstrează până astăzi. Părțile din sfintele sale moaște se află și la Mănăstirea Sihăstria.

În anul 1992, la 21-22 iunie, Sinodul Bisericii Ortodoxe Române l-a canonizat în mod solemn, împreună cu alți sfinți din România, rânduiindu-i Cuv. Daniil Sihastru zi de prăznuire la 18 decembrie. ❖

Rodul binecuvântat al mărturisirii păcatelor

Să ne asemănăm și noi femeii celei din Samaria și să nu ne rușinăm a mărturisi oamenilor păcatele noastre. Că, dacă ne vom rușina să ne descoperim la oameni păcatele noastre, pentru mântuire, apoi în ziua Judecării, nu înaintea unuia sau a doi oameni, ci înaintea întregii lumi, care va privi la noi, vom da răspuns și vom fi certați. Că Dumnezeu, acum, ne ajută pe noi, că nu voiește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu.

Drept aceea, să nu te temi că vei primi canon de la un om, că și dezlegare tot de la om primești. Căci dacă de la om nu vei primi să faci canon, atunci ești în primejdie a te lega, în munca cea veșnică, cu legături nedezlegate, unde nu mai este cu putință să ne pocăim. Deci, iubiților, rogu-vă pe voi, unul pe altul îndemnați-vă spre pocăință, ca toți să întâmpinăm fața lui Dumnezeu, prin mărturisirea noastră. Dumnezeului nostru, slavă! ❖

Sf. Ioan Gură de Aur